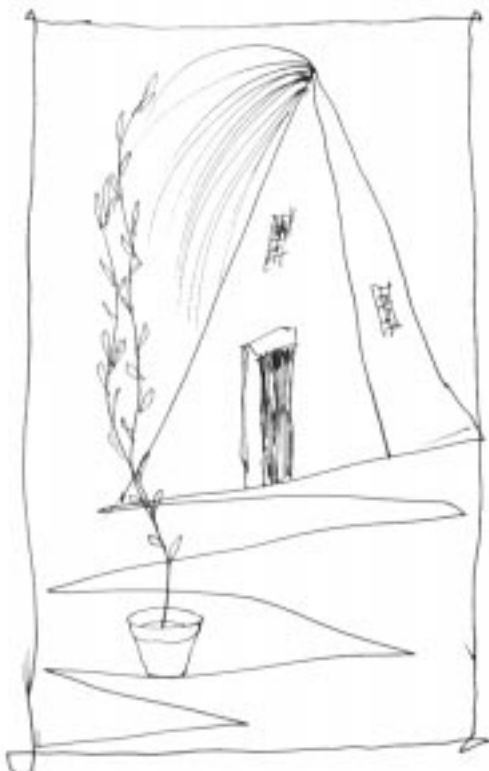

دهرگای حه‌مامه‌که

کامیار نه‌حمه‌دی
(سنه)

چوار پلیکان تا دهرگاکه. ۱، ۲، ۳، ۴.
دهرگاکه هیسور هیسور جیپه ده‌کاو ده‌کریتته‌وه. ریپه‌ویک و
هه‌یوانیتیکی مؤیله‌کراو...
شۆپه‌ی ئاو له حه‌مامه‌که‌وه دئی.
ژووری نووستنه‌که خه‌ریکه خۆی به‌ره‌و لای حه‌مامه‌که
را‌ده‌کیشی و ورده ورده دریتژ ده‌بی.

دهرگای حه‌مامه‌که دهرهات و چوو بوژووری نووستنه‌که. په‌رده هه‌ل‌واسراوه‌کانی ژووری نووستنه‌که له په‌نجهره‌که
داب‌ه‌زین و باوه‌شیان به‌یه‌کا کردو خه‌ریکی سه‌مای تانگۆن.
دهنگی کرانه‌وه‌ی دهرگای ماله‌که. پیاویک هاته ماله‌وه. شۆپه‌ی ئاو له حه‌مامه‌که‌وه دئی.
دهرگاکه‌ی پیتوه‌داو پیتلاوه‌کانی دهره‌ینا.
دئی... دئی... دئی... چوو نه‌بو ژووری نووستنه‌که.
قاته‌که‌ی دهرنه‌هیناو خۆی به‌ پشتا خسته سه‌ر ته‌ختی نووستنه‌که.
دهرگای حه‌مامه‌که له سه‌ر سه‌ریه‌وه وه‌ستاوه و سه‌یری ده‌کا.
شۆپه‌ی ئاو به‌رده‌وام له حه‌مامه‌که‌وه دئی.

سنه: ۲۰۰۷/۵/۲۸

(.....)

ژن ده‌ستی کچه‌که‌ی له ده‌ستدایه‌وه کچه‌که ده‌ستی ورچه‌که‌ی گرتوه.
ماشینه‌ک له‌به‌ر ده‌میانه‌وه پای گرت. کچ سه‌یری دایکی کرد، دایکی پرووی کرد به‌و لاره. ماشینه‌که چوو.

ماشینه‌ک سهد مه‌تر له‌ولاتر له‌فه‌رعیتکه‌وه هاته سهر جاده‌که. ماشین هات و له‌بهر ده‌میان‌وهه رای‌گرت. ژن خیرا ده‌رگاکه‌ی پیشه‌وه‌ی کرده‌وه. ئە‌وه‌ل و‌رچه‌که سهرکه‌وت، دوایی کچه‌که‌و دو‌اتریش ژنه‌که. کچه‌که که و‌رچه‌که له‌سهر پی‌چکۆله‌کانیبه‌وه بوو، سهری به‌رز کرده‌وه شو‌فیره‌که ببینی.

شو‌فیره‌که گوتی: «چۆنی شیرین!؟». کچ زوو سهری داخست و توند بووکیله‌که‌ی گرتە ئامیزه‌وه و زۆرتر خۆی به‌ژنه‌که نزیک کرده‌وه. دووباره سهری به‌رز کرده‌وه، سهری ژنه‌ی ده‌کرد.

دایکی رووی له‌شو‌فیره‌که کردبوو، لی‌وه‌کانی په‌مه‌یی بوون، بریقه‌یان ده‌دایه‌وه‌و زوو زوو خواروبانیان ده‌کرد. دووباره سهری داخسته‌وه.

له‌ژێر چاوه‌وه سهری شو‌فیره‌که‌ی کرده‌وه. ته‌نیا گیره‌که‌و دوو قاچی ئە‌وی ده‌بینی. ده‌ستیکی هات و گیره‌که‌ی گۆری و چوو بۆ‌نیو هه‌ردوو قاچه‌که. کچ زوو چاوانی داخست.

بووکیله‌که‌ی پشتی له‌کچ بوو. و‌رچه‌ ده‌له‌زی. و‌رچی هه‌لگه‌رانده‌وه ده‌موچاوی ببینی.

هه‌موو گیانی و‌رچه‌ ده‌له‌زی. کچ توند له‌باوه‌شی گرت و لووتی ماچ کرد.

کچ سهری به‌رز کرده‌وه تا جاریکی تر لی‌وه‌کانی دایکی ببینی که په‌مه‌یی بوون و بریقه‌یان ده‌دایه‌وه و زوو زوو خواروبانیان ده‌کرد.

منداله‌کان و‌ازیان له‌یاری هینا.

کچ هه‌ر دوو ده‌ستی و‌رچه‌که‌ی به‌هه‌ردوو ده‌ست گرتبوو، لووتی و‌رچه‌که‌ی ماچ ده‌کردو گۆرانی بۆ‌گوت. ده‌رگای ئاپارتمانە شەش قاتیبه‌که‌ی نه‌به‌سترا‌بوو. چوه‌و نیو‌ئاپارتمانە‌که. بانگی «ماسی خانم»‌ی ده‌کرد و له‌پلیکانه‌کان سهرده‌که‌وت.

پینچ قات سهرکه‌وت و نزیکی ده‌رگای ماله‌که‌یان که‌وته‌وه. ده‌رگاکه‌ نیوه‌کراوه‌ بوو. ده‌ستیکی و‌رچه‌که‌ی له‌ده‌ست به‌ردا تا‌کو به‌و ده‌ستی ده‌رگاکه‌ بکاته‌وه.

و‌رچه‌که‌ ئە‌و ده‌سته‌ی راکیشا که‌ به‌ده‌ست کچه‌وه‌ بوو خۆی رزگار کرد. کچ و‌ازی له‌ده‌رگا هینا و‌ لای له‌ و‌رچه‌که‌ کرده‌وه. و‌رچه‌ دوو سێ هه‌نگاو پشت‌اوپشت چوو له‌سهر سیرامیکه‌کانی راپه‌وه‌که‌ دانیش‌ت. کچ گه‌رایه‌وه‌ بۆ و‌رچه‌که. که‌ هه‌نگاویکی بۆ‌لای و‌رچه‌که‌ هه‌لگرت، و‌رچه‌

بۆ‌راندی و به‌ده‌نگی به‌رز ده‌ستی به‌گریان کرد. کچ که‌ ئە‌مه‌ی بینی و‌ازی له‌ و‌رچه‌ هینا و‌ گه‌رایه‌وه‌ بۆ‌لای ده‌رگاکه. ده‌رگای کرده‌وه. هاوکات که‌ به‌ره‌و هه‌یوانه‌که‌ پتی ده‌کرد، دووجار قاوی له‌ دایکی کرد. «دایه‌! دایه‌!»، که‌سێ و‌ه‌لامی نه‌دایه‌وه. به‌هه‌یوانه‌که‌ گه‌یشت، وه‌ستا و دووباره دایکی قاو کرد، به‌لام که‌س و‌ه‌لامی نه‌دایه‌وه. که‌سی له‌ چیش‌تخانه‌که‌ی به‌رانبه‌ر هه‌یوانه‌که‌ نه‌بینی. دلێ پر بوو ده‌ستی به‌گریان کرد و دووباره دایکی قاو کرده‌وه. هه‌یج و‌ه‌لامیک نه‌بوو. به‌ره‌و ژووره‌ ته‌نیاکه‌، ژووری خه‌وتنه‌که‌ چوو. به‌ده‌سته‌ چکۆله‌که‌ی هیتواش پالی به‌ده‌رگاکه‌وه‌ نا. ده‌رگا جیره‌یه‌کی کردو کرایه‌وه. فرمیسه‌که‌کانی هاتبوونه‌ سهر گۆناکانی.

پیاوه‌ رووته‌که‌ی سهر ته‌ختی نووستنه‌که‌، له‌ ته‌خته‌که‌ دابه‌زی و هه‌ستایه‌ سهرپنج. ژنه‌که‌ که‌ له‌سهر ته‌خته‌که‌ راکش‌ابوو، سهری به‌رز کرده‌وه‌و خیرا به‌مه‌لافه‌که‌ی خۆی داپۆشی. هه‌ردوو سهری کچه‌که‌یان ده‌کرد. کچ له‌ ناوه‌راستی ده‌رگاکه‌دا وه‌ستا بوو سهری ئە‌وانی ده‌کرد.

پیاوه‌ رووته‌که‌ به‌ره‌و لای کچه‌که‌ هات، به‌به‌رده‌میدا تیه‌په‌ری و چوو بۆ‌چیش‌تخانه‌که‌و له‌ته‌نیا په‌نجه‌ره‌که‌یه‌وه‌ خۆی خسته‌ خواره‌وه. کچه‌که‌ قیژاندی و ده‌نگی گریانی به‌رز بووه‌وه.

لای کرده‌وه‌ که‌ دایکی ببینی، به‌لام که‌س له‌سهر ته‌خته‌که‌ نه‌بوو.

کچ به‌راکردن و چاو به‌گریان و دم به‌هاوار له‌ ماله‌که‌ هاته‌ ده‌ر.

ژنه‌که‌ که‌ له‌بهر ده‌رگا و‌رچه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌بوو، کچه‌که‌ی گرتە باوه‌ش‌وه‌ و‌ وتی: «بۆ‌ده‌گری شیرینه‌که‌م؟! ئە‌وه‌ بۆ‌ دووباره‌ بووکیله‌که‌ت له‌ ده‌ره‌وه‌ جێ هیش‌تووه‌؟!»

٢٠٠٧/٧/٢٠: تاران